

[Birthe Hansen]

skulle sige tilstrækkeligt om baggrunden for spørgsmålet.

I Sorø kommune har man i første omgang frataget plejehjemspatienter retten til frit lægevalg. I anden omgang har kommunen bestemt, at beboerne godt nok må benytte egen læge, men kun hvis den af kommunen udpegede plejehjemslæge giver sin tilladelse.

I Helsingør kommune er 600 ældre blevet underlagt den kommunale børnetandpleje. For 200 af disse er det alene kommunen, der bestemmer, hvilken børnetandlæge der tildes deres plejehjem. For de 400 gælder, at de gratis kan benytte den kommunale tandpleje. Hvis de derimod ønsker at beholde deres hidtidige tandlæge, skal de selv betale den del af regningen, som sygesikringen ikke dækker. En ordning som absolut ikke tager hensyn til de ældre, men alene, som det også helt klart fremgår af artiklen, er et forsøg på at komme den truede kommunale børnetandpleje til hjælp.

Foreløbigt svar (3/9 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Sygesikringsloven fastslår i § 1, stk. 6, at der kan fastsættes nærmere regler om, i hvilken udstrækning sygesikringslovens ydelser, dvs. f.eks. behandling hos læge og tandlæge, tilkommer bl.a. plejehjemsbeboere. Dette er sket ved socialministeriets bekendtgørelse nr. 119 af 17. marts 1976 om begrænsning af adgangen til ydelser efter sygesikringsloven for visse persongrupper (hvilende sygesikrede).

Efter de gældende regler er det den enkelte kommune, der afgør, om beboerne på et plejehjem skal have adgang til selv at kunne vælge læge, dvs. være såkaldt aktivt sygesikrede med amtskommunal finansiering af udgifterne, eller om de skal være hvilende sygesikret og derfor benytte en læge, der er knyttet til plejehjemmet som fast læge (kommunal finansiering).

Jeg finder det meget vigtigt, at kommunerne får mulighed for en større fleksibilitet ved tilrettelæggelsen af lægebetjeningen af plejehjemsbeboere, f.eks. således at der kan gennemføres en kombination af et tilbud om frit lægevalg for de enkelte beboere og en fast tilknytning af en læge til plejehjemmene til betjening af de beboere, der ikke selv vælger læge (en såkaldt alternativ ordning).

Dette kan gennemføres inden for rammerne af den eksisterende lovgivning. Jeg har derfor allerede i december måned 1983 henstillet til Kommunernes Landsforening, at der skabes overenskomstmæssig mulighed for etablering af mere fleksible løsninger på området.

For så vidt angår forholdene på plejehjemmet i Sorø kommune har indenrigsministeriet tidligere modtaget en henvendelse om, at man skulle have nægtet plejehjemsbeboere at søge egen læge, selv om de selv betalte regningen. Kommunen har over for indenrigsministeriet oplyst, at indførelsen i 1978 af fast lægetilsyn på Sorø alderdomshjems sygeafdeling (nu Holberghjemmet, afd. B) alene havde det formål at sikre beboerne regelmæssigt lægetilsyn og ikke at forhindre dem i at søge en læge efter eget ønske.

Siden indførelsen af det faste lægetilsyn har der da også i de første år været et antal gange, hvor plejehjemsbeboerne har været tilsat af en læge efter eget ønske, oftest af den læge, som den pågældende havde haft inden optagelsen på plejehjemmet.

Kommunen har videre oplyst, at fastlægeordningen accepteres af såvel beboere som pårørende, og der har ikke i meget lang tid været fremsat nogen ønsker om anden lægehjælp end den faste læge, de eventuelle speciallæger, der behovsvis tilkaldes, eller de læger, der vikarierer for den faste læge på fridage, ferier o. lign.

Plejehjemmets leder og sygeplejepersonalet er fortsat klar over, at beboerne skal have adgang til anden lægehjælp end den faste læge, hvis de fremsætter ønske herom. Kommunen har endelig bemærket, at af Sorø kommunes samlede antal plejehjemspladser på 140 er de 47 pladser beregnet for beboere med svært plejebehov; disse beboere er omfattet af fastlægeordningen. Resten er beregnet for beboere med mindre plejebehov, og disse benytter fortsat alment praktiserende læge. Foranlediget af oplysningerne i artiklen i Berlingske Tidende om, at den faste plejehjemslæge skal give samtykke til, at plejehjemsbeboerne benytter egen læge, har jeg anmodet Sorø kommune om en udtalelse.

For så vidt angår tandbehandlingen af ældre i Helsingør kommune vil jeg gerne indledningsvis oplyse, at jeg kun er bekendt med denne sag fra pressen. Jeg kan imidlertid oplyse, at hvis en kommune overfører